

Miért hiszünk?

Hitünk tapasztalatainkból merít. Azért hiszünk, mert megtapasztaltunk valamit. Sokan tapasztalnak csodákat, vélnek felfedezni isteni kijelentéseket, megannyi könyvet írtak már különböző istenekről. Ki a saját elképzelései szerint keres magának istenképet, ki egy egyházhoz csatlakozik, ezzel elkötelezve magát valami, vagy valaki mellett. Mi, reformátusok a Biblia Istenében hiszünk.

Miért pont Benne? Nem tudhatjuk biztosan, hogy Isten létezik. Nincs rá emberi bizonyítékunk! Azonban amikor a Bibliát olvassuk, érezzük a Szentlélek jelenlétét. Amikor körülnézünk, látjuk a Szentírás igazságait megvalósulni. Amikor a saját életünkre nézünk, felismerjük az életünkben a Biblia történeteit. Látjuk tetteinkben Jákób csalását, József kétségbeesését, Sára gúnyos nevetését, Mária kétségeit, Pál vitáit, Péter árulását, de látjuk egyúttal életünkben Jákób áldását, József sikereit, Sára örömét, Mária anyai szeretetét, Pál hitét, Péter erejét és határozottságát. Tapasztaljuk a mi Urunk, Jézus Krisztus áldozatának eredményét: megváltottak vagyunk.

Ezért hiszünk Istenben, mármint a Biblia Istenében.

Miért nem csalódunk Istenben annak ellenére, hogy szörnyűségeket tapasztalunk?

A Biblia ígéje Örömhír. Isten célja a mi **boldogságunk**. Hitünk nem csupán erre a világra szól. Igen, történnek velünk rossz dolgok, sőt emberileg felfoghatatlan szörnyűségek, mégis hisszük és valljuk, hogy mindennek ellenére Isten szeret minket. Bármilyen rossz, ami velünk történik itt a földön, az nem szakíthat el Istentől.

Fontos megértenünk, hogy Isten a halálra nem úgy tekint, mint valami rossz vagy jó dologra. Az ő szemében, az örökkévalóságból nézve a halál csupán állapotváltozás. Egy élet lezárul itt, az örök élet folytatódik amott. Így tehát: bár félünk a haláltól, de tudjuk, hogy Ő legyőzte azt.

Számos rossz ér bennünket életünkben is. Ezek a rossz dolgok azonban nem Isten művei. Az Ő döntése, hogy nem robotként tekint ránk, nem irányít kénye-kedve szerint. Engedi, hogy rosszat tegyünk, még akkor is, ha az következményekkel jár.

Isten segíteni akar nekünk abban, hogy életünket boldogabban, eredményesebben éljük. Kijelentette akaratát, ami tökéletesen elegendő számunkra az üdvösség elnyerésére, sőt még annál jóval többre is. A Bibliát olvasva egyre inkább rá hasonlítunk.

Isten miért nem lép közbe, ha rossz történik?

Van, amikor közbelép, de van, amikor nem. A Miatyánkban is így imádkozunk: legyen meg a te akaratod.

Az ő döntése, hogy mi az, amit megenged, és mi az, aminek gátat szab. Honnan tudhatnánk, Isten mikor lépett közbe az életünkben? Ami megtörtént, azt Isten megengedte. Arról azonban semmit sem tudunk, mi az, amit nem engedett, hogy megtörténjen.

Bármilyen legyen is, Isten megérti fájdalmunkat. Átérti nehézségeinket, hisz ő maga is ember volt. Jézus életét egyetemes keresztyén hitvallásunkban így fogalmazzuk meg: „... szenvedett, ...” Értünk és velünk együtt szenvedett, átérezte és átérzi emberi életünk minden nehézségét és fájdalmát, sőt feláldozta magát azért, hogy a halálfélelemből kiutat mutasson. Megállás nélkül értünk munkálkodik az Atya jobbján.

Hála legyen az Úrnak, aki mindennél hatalmasabb, akinek bölcsessége az egekig ér. Hála legyen neki, mert elé letehetjük az életünket. Ő megbízható, az ő szava nem évül el és sosem változik. Örökké tart kegyelme és szeretete irántunk!

További információ: Olvasd el a Rómaiakhoz írt levél 8. fejezét, különösen a 38. és 39. verseket!

Miért járunk templomba?

Isten parancsa, hogy a hívó ember ne csak önmagában gyakorolja hitét, hanem legyenek olyan közösségek, ahol a hasonló hittel rendelkezők egymás tapasztalatai által épülhetnek.

Azonban gyülekezeteink, bárhol is legyünk, mindenhol emberi közösségek. Nincs olyan gyülekezet, ahol ne lenne nézeteltérés, széthúzás, pártoskodás és bűn. Mindennek azonban nem szabad eltántorítania! Mindig emlékeztetjük magunkat, hogy bármi is történjen, az egyház Isten parancsára jött létre. Az ő akaratából járunk templomba, hogy neki hálát adjunk és róla tanuljunk. Sőt, Istentől kapott küldetésünknek tekintjük, hogy az egyház javát munkáljuk minden erőnkől.

Miért nem eredményesebb az egyház, ha a Szentlélek jelen van közöttünk?

Az egyház nem cég. Bár vezetőink vannak, őket is a gyülekezetünk közössége választja meg. Mi mindannyian, akik az egyházhoz tartozunk, egyaránt Isten munkásai vagyunk. Ha egy közösség nem fejlődik kellőképpen, az mindannyiunk közös felelőssége. Növekedésünk és fejlődésünk közös munkánk eredménye a Szentlélekben.

Számítunk a segítségedre!

Elérhetőségeink

Honlapunk:

<http://www.refdunantul.hu/lap/tapolca>

Facebook oldalunk:

Youtube csatornánk:

@RefTapolca

Központi cím:

Református Lelkeszi Hivatal
8300 Tapolca, Darányi I. u. 2.

Központi telefon:

87/687150

Szerző:

Kádár Tamás György

Tapolca és Vidéke
Református Társegyházközség

Miért?

